

U NAS

W PARAFII ŚW. JÓZEFA ROBOTNIKA

23 października 2022 * Nr 42 (1237) * Tarnowskie Góry

tel. 384 66 85 www.jtg.opw.pl e-mail: parafia@jtg.opw.pl

Konto bankowe: PEKAO S.A. nr r-ku: 47124013431111000023681554

INTENCJE MSZALNE 23.10. - 30.10.2022

Niedziela 23 października XXX Niedziela Zwykła

- 8.30 Za † męża Andrzeja Piotrowskiego w 30 dzień po śmierci.
- 10.00 Za †† rodziców Anielę i Józefa Kurdziel. (z ul. CB)
- 11.30 Za † męża Feliksa Masczyka - pamiątka urodzin. (z ul. MŁ)
- 15.00 Nabożeństwo Różańcowe.

Poniedziałek 24 października

- 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
- 18.00 Za †† rodziców Zofię i Józefa.

Wtorek 25 października

- 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
- 18.00 Za †† Helenę Zmarzły w 2 rocznicę śmierci, † jej męża Aleksandra, †† szwagrów Waltera, Tadeusza, Bronisława. (z ul. PM)

Środa 26 października

- 17.15 Nabożeństwo Różańcowe.
- 18.00 Msza zbiorowa za zmarłych.

Czwartek 27 października

17.00 Msza szkolna.

1. Do Bożej Opatrzności i MBNP z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalsze, zdrowie, Boże Błogosławieństwo w intencji Kazimierza Węglińskiego z okazji 97 rocznicy urodzin oraz o Boże Błogosławieństwo dla całej rodziny. (z ul. KW)

2. Za † Andrzeja Weps – od sąsiadów ul. Radosnej.
Nabożeństwo Różańcowe

Piątek 28 października

ŚŚ. AP. Szymona i Judy Tadeusza

17.15 Nabożeństwo Różańcowe.

18.00 Za † teściów Feliksę Kampa w rocznicę śmierci, † jej męża Antoniego †† z pokrewieństwa Kampa, Micewicz, †† dziadków z obu stron oraz dusze w czyśćcu cierpiące.

Sobota 29 października

16.15 Nabożeństwo Różańcowe.

17.00 Za † męża, ojca, zięcia Krzysztofa Trzmielewskiego w 3 rocznicę śmierci.

Niedziela 30 października

Rocznica Poświęcenia Kościoła

8.30 Do Miłosierdzia Bożego o dar życia wiecznego dla rodziców Anny i Józefa Krogulec oraz dla siostry Luizy.

10.00 Za †† rodziców Annę i Stanisława Kuras. (z ul. RA)

11.30 Do Miłosierdzia Bożego w kolejną rocznicę śmierci i pamiątka urodzin za męża Tadeusza Bauza jego rodziców, †† teściów Jana i Małgorzatę Kot, † siostrę Helenę, †† braci i dusze w czyśćcu cierpiące.

15.00 Nabożeństwo Różańcowe.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE 23.10. - 30.10.2022

Dziś trzydziesta niedziela zwykła w roku liturgicznym. We wspólnocie Kościoła obchodzona jest jako Niedziela Misyjna, która rozpoczyna tydzień misyjny. Naszą modlitwą wspieramy dziś wszystkich misjonarzy duchownych

i świeckich, wypraszamy im Bożą pomoc w trudzie głoszenia Ewangelii. Światowy Dzień Misyjny to także okazja do modlitwy o nowe powołania misyjne, aby nie zabrakło głosicieli Dobrej Nowiny. Dziś także wspieramy Papieskie Dzieła Misyjne naszymi ofiarami. Za każdy gest dobroci wobec misjonarzy składamy serdeczne Bóg zapłać!

- Trwa miesiąc modlitwy różańcowej. Zapraszamy codziennie do świątyni na Nabożeństwo Różańcowe. Tych, którzy z różnych względów nie mogą przybyć na wspólną modlitwę, zachęcamy do odmawiania różańca w domu.
- W czwartek o godz. 17.00 Msza św. szkolna. Zapraszamy wszystkie dzieci i młodzież młodszą naszej parafii.
- We wtorek 25 października w salce na plebani o godz. 16.00. spotkanie dla dzieci i Komuniijnych.
- Można zgłaszać intencje mszalne na rok 2023.
- Można nabywać znicze Caritas. Cena 3 zł.
- Kolekta dzisiejsza na misje, w następną niedzielę na potrzeby naszej parafii. Bóg zapłać.
- Bóg Zapłać za prace porządkowe przed kościołem.

Święty Juda Tadeusz

Jeśli modlitwa człowieka może poruszyć Boga, co dopiero może zrobić modlitwa ofiarowana za nas przez świętych! Dobrze, że przez życie nie idziemy sami, ale w ich towarzystwie. Okazują się bowiem skutecznymi orędownikami.

Dawne i czcigodne było w narodzie żydowskim imię Judy. Nosił je przecież syn patriarchy Jakuba, którego potomkowie mieli być i byli faktycznie władcami Izraela. Jakub przepowiedział także, że z pokolenia Judy przyjdzie Zbawiciel świata (Rdz 19, 35; 35, 23). Imię Juda znaczy tyle, co "godny czci" (Juda od hebr. jada- chwalić, dziękować). Największą chwałą okrył jednak to imię syn kapłana Matatiasza, który stanął na czele powstania i wyzwolił swój naród z niewoli syryjskiej (1 i 2 Księga Machabejska).

W gronie Apostołów dwóch nosiło to imię: nasz Święty i Judasz Iskariota, zdrajca. Św. Juda miał przydomek Tadeusz. Wyraz ten znaczy tyle, co "odważny" (Tadeusz od aram. Tadda - pierś; godny czci, odważny). Nie wiemy, dlaczego Ewangelista nadali ten przydomek Judzie Apostołowi. W Ewangelii świętych raz

tylko osobno figuruje św. Juda, kiedy to przy Ostatniej Wieczerzy zapytał on Pana Jezusa: "Panie, cóż się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?" Zasadne jest przypuszczenie, że św. Tadeusz przystępując do grona Apostołów, kierował się interesem własnym, perspektywą zrobienia przy Chrystusie-Mesjaszu kariery. Ta myśl nie opuszczała go jeszcze w ostatnich chwilach pobytu Pana Jezusa na ziemi (J 14, 22). Dopiero po Zesłaniu Ducha Świętego zrozumiał on i inni Apostołowie, że Chrystus Pan mówił o królestwie duchowym, nadprzyrodzonym. Św. Juda Tadeusz zostawił piękny List, który należy do ksiąg Pisma Świętego. To dowodzi, że św. Juda był człowiekiem wykształconym. Nie musiał go sam pisać odręcznie, ale - jak to było wówczas w powszechnym zwyczaju - mógł go podyktować. Na wstępie Listu przedstawia się jako brat Jakuba. Nie wspomina natomiast ani słowem o tym, żeby miał być bratem Szymona. Na tej podstawie współczesna egzegeza odrzuca pokrewieństwo Judy z Szymonem. To jednak byłby za słaby argument. Św. Juda mógł powoływać się na św. Jakuba, gdyż był on wtedy biskupem Jerozolimy, pierwszej gminy chrześcijańskiej.

Język św. Judy jest jędrny i plastyczny. Pana Jezusa, na którego pokrewieństwo mógłby się powoływać, nazywa Panem, a siebie Jego sługą (w. 1, 4 itp.). List ten napisał św. Juda około roku 67, gdyż zapożycza w nim pewne zwroty z Listu św. Piotra. Tradycja starochrześcijańska przekazała nam nowe informacje o św. Judzie Tadeuszu. I tak, Hegezyp, który żył w wieku II podaje, że Apostoł był żonaty, gdy przystąpił do grona uczniów Pana Jezusa, podobnie jak św. Piotr. Późniejsze świadectwa głoszą, że św. Juda po Zesłaniu Ducha Świętego głosił Ewangelię w Palestynie, w Syrii, w Egipcie i Mezopotamii. Śmierć męczeńską miał ponieść w Libanie lub w Persji. W Edessie powstała legenda, że św. Juda miał spotkać się z tamtejszym królem Abgarem i w ten sposób miał spełnić obietnicę Pana Jezusa. Król bowiem zaprosił Pana Jezusa do siebie. Chrystus Pan miał mu przyrzec, że mu pošle swojego ucznia.

Kult św. Judy Tadeusza był żywy w wielu krajach, także w Polsce. Św. Juda Tadeusz odbierał i nadal odbiera cześć jako patron od spraw beznadziejnych. W wielu kościołach naszej Ojczyzny odbywają się raz w tygodniu specjalne nabożeństwa ku czci św. Judy Tadeusza z odczytaniem próśb i podziękowań. Święty miał w Polsce swoje sanktuaria. Np. jeszcze dzisiaj w Warszawie w kościele misjonarzy gromadzą się spore grupy wiernych na cotygodniowe nabożeństwo ku Jego czci. Prężnie działa parafia pod Jego wezwaniem na warszawskiej Sadybie; jest poza tym patronem diecezji siedleckiej. Imię św. Tadeusza należy u nas do często spotykanych. Ikonografia przedstawia św. Judę Tadeusza z pałą lub włócznią w ręku, od których miał ponieść śmierć męczeńską. Przedstawia także świętego z obrazem Pana Jezusa. Według bowiem legendy miał on wizerunkiem Pana Jezusa uzdrowić Króla Abgara w Edessie.